

РЕШЕНИЕ

№ 28

гр. София, 05.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 08.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилка

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **8410** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 40, ал. 2 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалбата на К. Н. П. против отказ по т. 1 и т. 1.1 от заявление за достъп до обществена информация вх. № У-ЗДОИ-23/24.07.2020 г., обективиран в писмо изх. № 04-19-667#3/03.08.2021 г. на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите. Изложени са доводи за материална незаконосъобразност. Изтъква се, че оспореният отказ е постановен в противоречие с влязло в сила решение № 4611/09.07.2021 г., постановено по адм. дело № 3333/2021 г. по описа на Административен съд София- град. Посочва се, че по силата на закона задължения субект е длъжен да събира и съхранява търсената информация. Претендира се отмяната на оспорения отказ и задължаване на административния орган за предоставяне на търсената обществена информация във форма, удобна за него.

Ответникът - Изпълнителния директор на Националната агенция за приходите чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата. Намира, че оспорения административен акт е законосъобразен и не са налице основания за неговата отмяна. Подробни съображения излага в депозирано по делото писмено становище. Моли за отхвърляне на жалбата и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт в

съответствие с разпоредбата на чл. 168 от АПК, за да се произнесе съобрази следното: Административното производство е образувано по заявление вх. № У-ЗДОИ-23/24.07.2020 г., подадено от К. Н. П. до Министерството на финансите. С т. 1 от същото е поискан достъп до информация, формулирана по следния начин: т. 1/„Какъв е размерът на събраните от Вас такси, съгласно Закона за хазарта? Моля, представете подробна информация по години, считано от 2014 г. до настоящата 2020 вкл., като уточните вида на организатора и неговото име.“ и т.1.1/ Моля, уточнете съответно кои организатори са заплащали държавна такса в размер на 15 на сто върху стойността на направените залози за всяка игра и кои за хазартни игри, за които се събират такси и комисионни за участие - в размер на 20 на сто върху стойността на получените такси и комисионни“.

С писмо изх. № У-ЗДОИ-23/29.07.2020 г. заявлението е изпратено до председателя на Държавната комисия по хазарта. С писмо изх. № 04-19-667#7/21.09.2020г. изпълнителният директор на НАП е отговорил на депозираното заявление, като е посочил, че НАП не разполага с търсената

информация, поради това, че от ликвидационната комисия към НАП не са предавани информация и документи, свързани с формулираните в заявлението въпроси,макар да са стартирани процесите по мигриране на информацията от системата на Държавната комисия по хазарта (АИС "Лицензи") към инфраструктурата на НАП. Отказът, обективиран в писмото е оспорен по съдебен ред и е отменен с решение № 436/27.01.2021 г., постановено по адм. дело № 8536/2020 г. по описа на Административен съд София-град, като преписката е върната на административния орган за ново произнасяне. Постановено е решение № Р-ЦУ-21/10.03.2021 г. от изпълнителния директор на НАП. В частта му, с която е отказан достъп до обществена информация по т. 1 и т. 1.1 от заявление № У-ЗДОИ-23/24.07.2020 г. на К. Н. П., решението е отменено с решение №4611/09.07.2021 г., постановено по адм. дело № 3333/2021 г. по описа на Административен съд София- град, като преписката е изпратена на административния орган за ново произнасяне в съответствие с указанията, дадени в мотивите на решението. Съдебното решение е мотивирано с липсата основанията за отказ за предоставяне на обществена информация, изчерпателно изброени в чл. 37 от ЗДОИ. Липсата на техническа възможност за предоставяне на информацията, изтъкната от административния орган за постановяване на оспорения отказ, е посочена от съдебния състав като основание за несъобразяване с предпочитаната форма за предоставяне, заявена от търсещия информацията, съгласно чл. 27, ал. 1, т. 1 от ЗДОИ, но не и като правно основание за отказ. Изрично е изтъкнато, че търсената информация по силата на нормативно овластяване се съхранява от НАП.

Именно в изпълнение на решение № 4611/09.07.2021 г. по адм. дело № 3333/2021 г. по описа на Административен съд София-град е постановен оспорения в настоящото съдебно производство отказ, обективиран в писмо № 04-19-667#3/03.08.2021 г. на изпълнителния директор на НАП. Същият е мотивиран с това, че търсената информация по т. 1 и т. 1.1 от заявлението не е налична /не е създадена/, по начина по който се иска, и в този смисъл НАП не разполага с нея и няма задължение за нейното предоставяне. Изтъкнато е, че удовлетворяването на заявения достъп, съгласно критериите формулирани в заявлението, налага необходимост да бъдат вложени усилия и ресурс за структуриране, адаптиране и извличане на исканата информация, значително надхвърля рамките на обичайната операция по предоставяне на достъп до

наличната в Агенцията информация.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА. Подадена е срещу акт, който може да бъде оспорен по съдебен ред и от лице, легитимирано да го направи в качеството си на неблагоприятно засегнат адресат, доколкото с него не е предоставена търсена информация по ЗДОИ. С оглед съдържанието на оспореното писмо, същото следва да бъде квалифицирано като отказ по чл. 37 и сл. от ЗДОИ, а не като уведомление по чл. 33 от ЗДОИ, тъй като НАП е органът, който нормативно е задължен да създава и съхранява исканата информация.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

В предварителен порядък за пълнота на проверката по чл. 168 от АПК, следва да се отбележи, че оспореното решение е издадено от компетентен административен орган - "задължен субект" по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ.

Общественият отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация са уредени в ЗДОИ. Редът и условията за предоставяне на достъп до обществена информация са подробно регламентирани в глава III на ЗДОИ. В чл. 28, ал.1 от ЗДОИ е установено изрично задължение на субектите по чл. 3 да разгледат подадените до тях заявления за достъп до търсената информация, като това задължение е скрепено със срок - не по-късно от 14 дни след датата на регистриране на заявлението. Съгласно, ал. 2 на чл. 28 ЗДОИ в определения от закона срок органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация, за което уведомяват писмено заявителя. В чл. 38 от ЗДОИ изрично е регламентирано съдържанието на решението за отказ. Същото следва да включва както фактическото, така и правното основание за постановяване на отказа по ЗДОИ. В случая, макар и обективиран в предписаната от закона писмена форма, оспореният отказ противоречи на така установените в закона изисквания за съдържание. Липсва посочване на правното основание за постановяването му.

Нещо повече, оспореният в настоящото съдебно производство отказ, освен незаконосъобразен, е и нищожен на основание чл. 177, ал. 2 от АПК, тъй като е постановен в противоречие с мотивите на влязлото в сила решение № 4611/09.07.2021 г., постановено по адм. дело № 3333/2021 г. по описа на Административен съд София-град, с което е отменено решение вх. № Р-ЦУ-21/10.03.2021 г. на изпълнителния директор на НАП, в частта му с която е отказан достъп до обществена информация, изискана с т. 1 и т. 1.1 от заявление № У-ЗДОИ-23/24.07.2020 г. от К. Н. П.. Съгласно чл. 177, ал. 2 АПК, актове и действия на административния орган, извършени в противоречие с влязло в сила решение на съда, са нищожни, като всеки заинтересуван може винаги да се позове на нищожността или да поиска от съда да я обяви. За да е налице тази хипотеза, следва оспореният административен акт да съставлява издаден акт от административния орган в противоречие със влязло в сила съдебно решение, с което спора е приключил. В случая е налице административен акт /отказ по т. 1 и т. 1.1 от заявление за достъп до обществена информация/, със същото съдържание като отменения с влязлото в сила № 4611/09.07.2021 г. постановено по адм. дело № 3333/2021 г. по описа на Административен съд София-град, в хода на същата административна процедура между същите страни и на същите основания. Противоречието с постановеното съдебно решение е особено видимо от изложеното в

него фактическо основание, от което прозира пълно незачитане и negliжиране на мотивите на съда. Силата на пресъдено нещо на решението на съда действа между страните по делото и е задължителна за съда, който го е постановил, за всички съдилища, учреждения и общини в Република България - чл. 297 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК. По делото липсват каквито и да е доказателства, от които да е видно, че указанията на съда, дадени с влязлото в сила решение №4611/09.07.2021 г. постановено по адм. дело № 3333/2021 г. по описа на Административен съд София-град са изпълнени. Напротив, налице е повторно постановяване на решение със същото съдържание и в хода на същата процедура и при допуснати аналогични нарушения. И тук, както и в предходния отменен отказ по т. 1 и т. 1.1 от заявлението, административният орган отново е посочил, че удовлетворяването на заявления за достъп, съгласно критериите формулирани в заявлението, налага необходимост да бъдат вложени усилия и ресурс за структуриране, адаптиране и извличане на исканата информация, значително надхвърлящ рамките на обичайната операция по предоставяне на достъп до наличната в Агенцията информация. Този извод изцяло противоречи на мотивите на решение №4611/09.07.2021 г. постановено по адм. дело № 3333/2021 г. по описа на Административен съд София- град, където изрично е обоснован извод, че търсената информация действително се съхранява от НАП, а липсата на техническа възможност за предоставянето ѝ не е сред основанията за отказ, установени в чл. 37 от ЗДОИ, а е основание по чл. 27, ал. 1, т. 1 от ЗДОИ административният орган да не се съобрази с формата за нейното предоставяне.

Въз основа на изложеното, настоящият състав намира решението на изпълнителния директор на НАП за нищожно на основание чл. 177, ал. 2 от АПК, като издадено в противоречие с влязло в сила съдебно решение. Това налага обявяване на неговата нищожност и връщане на преписката за ново разглеждане от административния орган. При новото разглеждане същият следва да съобрази точно мотивите на решение №4611/09.07.2021 г. постановено по адм. дело № 3333/2021 г. по описа на Административен съд София- град.

С оглед на това и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 173, ал. 2 и чл. 174 от АПК Административен съд София - град, Второ отделение, 56-ти състав

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖЕН отказ по т. 1 и т.1.1 от депозираното от К. Н. П. заявление за достъп до обществена информация вх. № 04-19-667/09.09.2020 г., обективиран в писмо № 04-19-667#3/03.08.2021 г. на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите.

ВРЪЩА делото като преписка на Изпълнителния директор на Националната агенция за приходите за ново произнасяне по т. 1 и т.1.1 от депозираното от К. Н. П. заявление за достъп до обществена информация вх. № 04-19-667/09.09.2020 г. съобразно указанията дадени в мотивите на настоящото решение в законоустановения срок.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ:

